

Bir öyküyü beklemek

Uğur Nazlıcan'ın ilk kitabı 'Bir Dükkânı Beklemek'te yer alan 14 öykü boyunca yeni bir yazarın alemine girmekle kalmıyor, onun kendi içindeki açılımlarına da şahitlik ediyorsunuz.

Şaşırtıcı bir ortamı var şu edebiyat dünyasının. Bazen günlerce okuyacak kitap arar bulamazsınız. Ne varsa yine eskilerde var dersiniz. Defalarca okuduğunuz **kitaplara** dalar ilk kez okuyormuşçasına heyecanlanırsınız. Elinizde kurşun kalem sayfa kenarlarına notlar düşersiniz. **Kitaptan** yazara açılır oradan yeni hükümlere varırsınız. Fakat asıl çekici olan ileriye bakmak ve yeniyi keşfetmektir. **Uğur Nazlıcan ve öykü kitabı 'Bir Dükkânı Beklemek' böylesi bir arayış içinde olan seçkin okurlar için dikkate değer bir eser.**

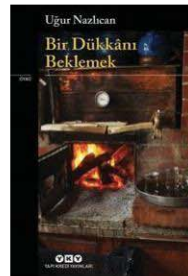
Toplam 14 öykü boyunca yeni bir yazarın alemine girmekle kalmıyor, onun kendi içindeki açılımlarına da şahitlik ediyorsunuz. Beni ilkin, öznelere arası geçişi, daha doğrusu bir akışı çoklu özne gözüyle aktarışı ilgilendirdi Uğur Nazlıcan'ın. Hatta en çok bu üslubunu ayrıksı ve değerli buldum. Bir olay aktarıyordu elbette ama zamansallık bozulmadan yumuşak geçişlerle özneler yer değiştiriyor böylece farklı bir okuma evrenine çekiliyordunuz. 'Köpek ile kar' öyküsü, köpek, baba ve oğul arasında örtülürken, zaman, mekan ve olay teklikten çıkarılıp hayatın belki de sonsuz parçalanmaya müsait uzayına bırakılıyordu. **Böylelikle hem bir şeyi tam anlatmanın imkânsızlığı vurgulanıyor hem de çok öznel anlatım yoluyla yaşama an içinde coşkunluk katılıyordu.** Sinegöz'ün paralel kurgu ile akışıydı bu.

Bir öyküyü okuduktan sonra zihninizde kalan parçacıkların yaşayışıdır asıl önemli olan. Okur kendisince tamamlayacaktır o parçaları. 'Manav Hacı Resul'ün öldüğüdür' hikâyesinde ise, yine benzer özne geçişlerini kullanmakla birlikte Uğur Nazlıcan, bu kez insanın eline adeta kaderini vermekte

ve onu yüksek ışık altında izletmektedir. 'Allah'ın manav kullarından Hacı Resul' parlattığı ucu çürük elmayı güneşe tutarken Hamlet'teki kuru kafayı da hatırlatır. **Ve yemeğini bitirip de bir bardak su içince üzerine, manav dükkânından içeri giren garibandan bir kedi; 'Manav Hacı Resul'un ruhuna el Fatıha! ' deyiverir.** Elma da geri kalmaz dile gelip konuşmaktan. Burada çoğalan dil mi yoksa kulak mıdır, arada bırakılır. Böylece, yazar bizi, bir yandan öyküdeki kişinin dünyasına daldırırken diğer yandan da o dünyaya dalışları çoğaltacak bakışları genişletir. Bir tür kaderin çok açılı dokunuşlarıdır bu öyküler.

Kaderden söz açmanın öykü içinde riskleri olabilir. Ancak, Uğur Nazlıcan, kadere yaslanmadan yapar bunu. **'Bir canbazın fotoğrafı' öyküsüne geldiğimizde, biraz da saçmalığı yoklar kader.** Ama her şey tuhaf ve umulmadık şekilde birbiriyle bağlantılıdır şu hayatta ve yazar da bize bunu duyurmak ister. Bu yüzden 'Hurdacı Mahfuz, ağır ağır itelediği el arabasının üstüne fırlatıp attığı hurda parçalarının yavaş yavaş kendisine benzediğini' fark eder.

'Sigarası bitince nereye gideceğini bilmeyenlerin' adeta yıldızlar kadar çok olduğu bir ülkede, öykü o yıldızları bir bir arama sevdasıdır da aynı zamanda. Yalın, sıradan ve çaresiz insanlara bakmak yeterlidir sonuçta. ■

**BİR
DÜKKÂNI
BEKLEMEN**

Uğur Nazlıcan
Yapı Kredi
Yayımları
88 sayfa, 9 TL.